

Kur'an Okumanın Fazileti Yaratılan binlerce canlı içinde akıl ve şuur sahibi olan ve aynı zamanda Hz Allah'ın (cc) yeryüzünde halifesi olma şerefini üzerinde taşıyan yalnızca insandır. İnsana, başta herhangi bir iradi fonksiyonu olmaksızın bu şerefi kazandıran Cenab-ı Hakk, onu her dönemde kendisine muhatap kabul etmiş, bu önemli rev ve peygamberi değişik zamanlarda hatırlatmış ve bunun insanlara ulaştırılması için de farklı zaman ve mekânlarda peygamberlere "sahifeler" ve "kitaplar" inzal buyurmuştur. Gönderilen bu ilahî beyanlardaki temel gerekçe, insana mevhibe-i ilahî olarak verilen bu şerefin asla unutulmaması, yaratılıştaki sırrın farkında olunması ve netice olarak da dünya-hiret mutluluğunun yakalanmasıdır. İnsanlığın başlangıcından günümüze bazı temel prensiplerin dışında, hayat şartları ve ihtiyaçları farklı olduğu gibi, bu ihtiyaçlara her dönemde verilen ilahî beyandaki (tali) prensiplerde de zaman zaman değişiklikler olmuştur. Hz Adem'e o dönemde insanların ihtiyaçlarına göre "sahife"ler şeklinde verilen ilahî beyan, kendisini takip eden Hz İdris, Hz Nuh ve Hz İbrahim gibi peygamberlere sayfası ve muhtevası daha geniş "sahife"ler şeklinde devam etmiş. Hz Musa ve Hz İsa'ya "kitap" olarak nazil olmuştur. Son olarak da Hz Muhammed'e (sas), bu kitapları okuyan, doğrulayan, bu zaman ve mekânlara yetecek güçle, bu dünyada sahip olan özellikleriyle Kur'an nazil olmuştur. Kur'an, kâinat kitabının bir tercümesidir. Cenab-ı Hakk'ın hem tevhidî hem de teşriî ve icrî yetlerini okuyan bir tercümanıdır. Görmeyen ve görünen âlemin âccedilîklayıcısıdır. Allah'ın isim, sıfat ve fiillerine ait özellikleri anlatan bir rehberdir. Meydana gelmiş ve gelecek olayları haber verendir. İnsanlığın terbiyecisidir. İnsanlığı mutluluğa giden hakiki müşdidir. Okuyan, bu insanlığın her türlü mânevî ve fikrî ihtiyaçlarına kaynak olacak kitapları ihtiva eden kutlu bir kitaptır. Kur'an'ı okumakla insan, Yaratıcısına muhatap olma gibi elde edilecek makamların en üstünü yakalamış olur. Kur'an'la Rabbinin dinler ve Rabbiyle konuşur. [1] Cenab-ı Hakk'ın kelâmı olan Kur'an'ı okumak âccedilîk faziletli bir ibadettir. Hattâ İbnü'l-Cezerî &nbps; selef âlimlerinin Kur'an okumayı (nafile) ibadetler içinde birinci sıraya koyduklarını ifade eder. Nitekim Kur'an'da bu hususa vurgu yapılmıştır: اِنَّالَّذِينَيَتْلُونَكِتَابَاللهِوَاَقَامُواالصَّلَوةَوَاَنْفَقُوامِمَّارَزَقْنَاهُمْسِرًّاوَعَلاَنِيَةًيَرْجُونَتِجَارَةًلَنْتَبُورَ

،
ويتَدَارسُونَه بيْنَهُم ،
إِلاَّ
نَزَلتْ
علَيهم
السَّكِينَة
،
وغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَة
،
وَحَفَّتْهُم الملائِكَةُ
، وذَكَرهُمْ
اللَّه
فيِمنْ عِنده
“Bir cemaat Allah’ın evlerinden bir evde toplanır, Allah’ın kitabını okur ve aralarında müzakere ederlerse, üzerlerine sekînet iner, onları rahmet kaplar ve melekler etraflarını kuşatır. Allah Teâlâ da o kimseleri kendi nezdinde bulunanların arasında anar.”[6] الَّذِي
يَقرَأُ
القُرْآنَ
وَهُو ماهِرٌ
بِهِ معَ
السَّفَرةِ
الكرَامِ
البررَةِ ،
والذي يقرَأُ
القُرْآنَ
ويتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُو
عليهِ شَاقٌّ
له أجْران
“Kur’an’ı gereği gibi güzel okuyan kimse, vahiy getiren şerefli ve itaatkâr meleklerle beraberdir. Kur’an’ı kekeleyerek zorlukla okuyan kimseye de iki kat sevap vardır.”[7] Hz. Peygamber, Kur’an’n okuyan mü'mini hem kokusu hem de tadı güzel olan bir "meyveye" benzeterek Şöyle buyuruyor.
مثَلُ
المؤمنِ
الَّذِي
يقْرَأُ
القرآنَ مثلُ
الأُتْرُجَّةِ : ريحهَا
طَيِّبٌ
وطَعمُهَا
حلْوٌ ،
ومثَلُ

المؤمنِ
الَّذي لا
يَقْرَأُ
القُرْآنَ
كَمثَلِ
التَّمرةِ : لا
رِيح لهَا
وطعْمُهَا
حلْوٌ ،
ومثَلُ
المُنَافِق
الذي
يَقْرَأُ
القرْآنَ
كَمثَلِ
الرِّيحانَةِ
16; : رِيحها
طَيّبٌ
وطَعْمُهَا
مرُّ ،
ومَثَلُ
المُنَافِقِ
الذي لا
يَقْرَأُ
القرآنَ
كَمَثلِ
الحَنْظَلَةِ
16; : لَيْسَ لَها
رِيحٌ
وَطَعمُهَا
مُرٌّ “Kur’an okuyan mü’min
portakal gibidir: Kokusu hoş, tadı güzeldir. Kur’an okumayan mü’min
hurma gibidir: Kokusu yoktur, tadı ise güzeldir. Kur’an okuyan münâfık
fesleğen gibidir: Kokusu hoş fakat tadı acıdır. Kur’an okumayan münâfık
Ebû Cehil karpuzu gibidir: Kokusu yoktur ve tadı da acıdır.” [8] Kur’an
okumanın fazileti ile ilgili diğer bazı hadislerde ise şu noktalar vurgulanmaktadır:
خَيركُم مَنْ
تَعَلَّمَ
القُرْآنَ
وَعلَّمهُ “Sizin en
hayırlılarınız, Kur’an-ı öğrenen ve öğretenlerinizdir.”[9]
وعن ابن مسعود
رَضِىَ
اللّهُ
عَنْهُ قال:
سَمِعْتُ
رَسُولَ
اللّهِ .

يَقُولُ: مَنْ
قَرَأ
حَرْفاً مِنْ
كتَابِ
اللّهِ تعالى
فَلَهُ بِهِ
حَسَنةٌ،
وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ
أمْثَالِهَا.
َ أقُولُ الم
حَرْفٌ،
وَلكنْ
أقُولُ: ألِفٌ
حَرْفٌ، وََ
مٌ حَرْفٌ،
وَمِيمٌ
حَرْفٌ İbnu Mes'ق (radiyallahu anh) anlatıyor:
"Hz. Peygamber (aleyhissalقtu vesselقm)'i dinledim, şقyle diyordu:
"Kur'قn-ı Kerقm'den tek harf okuyana bile bir sevab vardır. Her hasene on misliyle
(kayde geقcedil;er). Elif-Lقm-Mim bir harftirق demiyorum. Aksine elif bir harf,
lقm bir harf ve mim de bir harftir."[\[10\]](#) وعن أبى
أمامة رَضِىَ
اللّهُ
عَنْهُ قال:
سَمِعْتُ
رسُولَ
اللّهِ .
يَقُولُ: مَا
أذِنَ اللّهُ
تعالى لِشَئٍ:
مَا أذِنَ
لِع.َبْدٍ
يَقْرأُ
الْقُرآنَ في
جَوْفِ
اللَّيْلِ،
وَإنَّ
الْبِرَّ
لَيُذَرُّ
عَلَى رَأسِ
الْعَبْدِ
مَادَامَ في
مُصَّهُ،
وَمَا
تَقَرَّبَ
الْعِبَادُ
إلى اللّهِ

تعالى
بِمثْلِ مَا
خَرَجَ
مِنْهُ م Ebû Umâme (radiyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'in şöyle söylediğini işittim: "Allah, geceleyin Kurân okuyan bir kula kulak verdiği kadar hiçbir şeye kulak verip dinlemez. Allah'ın rahmeti namazda olduğu müddetce kulun başı üstüne saçılır. Kullar, ondan çıktığı andaki kadar hiçbir zaman Allah'a yaklaşmış olmaz." [\[11\]](#) أنَّ
رسُولَ
اللّهِ . قالَ:
مَنْ قَرَأ
القُرآنَ
وَعَمِلَ
بِهِ
أُلْبِسَ
وَالدُهُ
تَاجاً
يَوْمَ
القِيامَةِ،
ضَوْؤُهُ
أحَسَنُ مِنْ
ضَوْءِ
الشَّمْسِ في
بَيْتٍ مِنْ
بُيوتِ
الدُّنْيَا
لَوْ كَانَتْ
فِيهِ، فَمَا
ظَنُّكُمْ
بِالَّذِى
عَمِلَ بِهِ مSehl İbnu Muâz el-Cuhenî (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kim Kur'an'ı okur ve onunla amel ederse, kıyamat günü babasına bir tâç giydirilir. Bu tâcın ışığı, güneş dünyadaki herhangi bir evde bulunduğu takdirde onun vereceği ışıktan daha güzeldir. Öyleyse, Kurân'la bizzat amel edenin ışığı nasıl olacak, düşünebiliyor musunuz?"[\[12\]](#)
قالَ رسُولُ
اللّهِ: مَنْ
قَرَأ
القُرآنَ
فاسْتَظْهَرهُ فَأَحَلَّ
حََلَهُ
وَحَرَّمَ
حَرَامَهُ
أدْخَلهُ
اللّهُ تعالى

بِهِ
الْجَنَّةَ،
وَشَفَّعَهُ
في عَشَرَةٍ
مِنْ أهْلِ
بَيْتِهِ
كُلُّهُمْ
قَدْ
وَجَبَتْ
لَهُ
النَّارُ Hz. Ali (radiyallahu anh)
anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kim Kurân'ı
okur, ezberler, helâl kıldığı şeyi helâl kabul eder, haram kıldığı şeyi de haram
kabûl ederse Allah, o kimseyi cennete koyar. Ayrıca hepsine cehennem şart olmuş bulunan
âliesinden on kişiye şefaatçi kılınır."[\[13\]](#) وعن
عبدِ اللَّهِ
بنِ عَمْرو بن
العاصِ رضي
اللَّه
عَنهما عنِ
النبيِّ
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم قال : «
يُقَالُ
لِصاحبِ
الْقُرَآنِ :
اقْرأْ
وَارْتَقِ
وَرَتِّلْ
كَما كُنْتَ
تُرَتِّلُ في
الدُّنْيَا ،
فَإنَّ
منْزِلَتَكَ
عِنْد آخِرِ
آيةٍ
تَقْرَؤُهَا
» Abdullah İbni Amr İbni âs radiyallahu anhümâ’dan rivayet
edildiğine göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Her
zaman Kur’an okuyan kimseye şöyle denecektir: Oku ve yüksel, dünyada
tertîl ile okuduğun gibi burada da tertîl ile oku. Şüphesiz senin merteben,
okuduğun âyetin son noktasındadır.” [\[14\]](#) Uhud şehidleri defnedilirken ve daha
sonra imam olmaya ehil kişi tespit edilirken, Kur’ân'ı iyi bilmenin bir
ölçü olarak kullanılması da, Kur’ân bilme ve okumanın
önemini ortaya koyan başka misallerdir. Kur’ân'dan ezberlenen kısımların
unutulmasının büyük günah sayılması da Müslümanları, sürekli
Kur’ân okumaya yöneltten noktalardan birisidir. Peygamber Efendimiz

öyle buyuruyor: عَبي ;أَبي ;موسَى رضِيَ ;اللَّه عنهُ ;عن

النَّبِيِّ ;صَلّى اللهُ ;عَلَيْهِ ;وسَلَّم قال : « تَعاهَدُوا ;هذا

الْقُرآنَ ;فَوَالَّذي ;نَفْسُ ;مُحمَّدٍ ;بِيدِهِ ;لَهُو ;أَشَدُّ ;تَفَلُّتاً ;مِنَ ;الإِبِلِ في ;عُقُلِها » Ebû Mûsa radiyallahu anh’den rivayet edildiğine göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Şu Kur’an’ı hâfızanızda korumaya özen gösteriniz. Muhammed’in canını kudretiyle elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, Kur’an’ın hâfızadan çıkıp kaçması, bağlı devenin ipinden boşanıp kaçmasından daha hızlıdır.” [15] وعن ;ابن ;عباس ;رَضِىَ ;اللّهُ ;عَنْهُ ;عنهمَا. أنَّ ;النَّبِىَّ # قالَ.: إنَّ ;الَّذِى ;لَيْسَ في ;جَوْفِهِ ;شَىْءٌ مِنْ ;القُرآنِ ;كَالْبَيْتَ ;الخَرِبِ İbnu Abbâs (radiyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Hâfızasında Kur'ân'dan hiçbir ezber bulunmayan kişi harab olmuş bir ev gibidir.”[16] وعن ;سعد بن ;عبادة رَضِىَ ;اللّهُ ;عَنْهُ. أنَّ ;النَّبِىَّ . قالَ.: مَا مِنِ

Sevâbu'l-Kur'ân: 17. (2913); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/234. [12] Ebu Dâvud, Salât: 349, 1453 H. İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/236. [13] Tirmizî, Sevâbu'l-Kur'ân: 13, 2907 H. İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/237. [14] Ebû Dâvûd, Vitr 20; Tirmizî, Fezâilü’l-Kur’ân 18 [15] Buhârî, Fazâilü’l-Kur’ân 23; Müslim, Müsâfirîn 231 [16] Tirmizî, Sevâbu'l-Kur'ân: 18, 2914. H. İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/241 [17] Ebu Dâvud, Vitr: 21, 1474. H. İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/241. [18] Ebû Dâvud, Salât: 16, 461. H; Tirmizî, Sevâbu'l-Kur'ân: 19, 2917

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)